

Tonko BARČOT
Državni arhiv u Dubrovniku
Arhivski-sabirni centar Korčula-Lastovo
tonko.barcot@dad.hr

UDK: 77.03
Prethodno priopćenje
Preliminary report
Primljeno: 3. studenoga 2025.

Antologijsko svjedočanstvo meteorološkog tsunamija u Veloj Luci 1978.

O zbirci foto i video zapisa te njihovom autoru
Vladimiru Stanišiću

SAŽETAK

U ovom tekstu opisuje se Zbirka Vladimira Stanišića o „plimnom valu“ u Veloj Luci 21.6.1978., pohranjena u Arhivskom sabirnom centru Korčula-Lastovo. Uz biografske podatke o stvaratelju tih zapisa, beogradskom fotografu Vladimiru Stanišiću, govori se o okolnostima snimanja tog dana, ali i povijesti zbirke, njezinom sređivanju i digitalizaciji. Zaključuje se kako zbirka odražava iznimno svjedočanstvo nesvakidašnjeg događaja u širim okvirima, kako po dokumentarnom značaju, tako i po profesionalnim dosezima u fotografiji.

KLJUČNE RIJEČI: *Vladimir Stanišić, fotografija, film, Vela Luka, meteorološki tsunami, 21.6.1978.*

Elektrotehničar u svijetu fotografije

Vladimir Stanišić¹ zvani Civla rodio se 1943. u Beogradu. Neće naslijediti krznarski obrt svojeg oca Đorđa, no prerano umrli otac ipak će značajno utjecati na njega. Kao završeni elektrotehničar zaposlit će se u beogradskom poduzeću Minel Dinamo i u njemu raditi sve do mirovine (2004.) na remontu transformatora po čitavoj tadašnjoj Jugoslaviji.

¹ Zahvaljujem se Goranu Cetiniću i Marjani Svilar Janković na pomoći u uspostavljanju kontakta s Vladimirom Stanišićem.

Stanišić je bio i još uvijek jest društveno biće. Uvijek se nalazio tamo gdje je gužva, bio dijelom zajednice. Svoje slobodno vrijeme izvan radnog vremena, provodio je u društvu. Tako će još od 1962. i filma „Sibirski Ledi Magbet“ do Dragojevićeve „Parade“ (2011.) povremeno snimati na filmovima kao statist. No, u toj vrevi, u masi, nije se odvajao od svojeg fotoaparata.

Fotografijom se zarazio još od ranih dana uz svojeg oca fotoamatera. Prve korake je napravio 1960-ih. Djelovat će kao fotoamater u Centralnom klubu Doma JNA (poslije Vojske Jugoslavije / Vojske Srbije) u Beogradu. Najviše će se, izvjesno opet pod utjecajem oca koji je bio svestrani sportaš u Sokolskom društvu Beograd, baviti sportskom fotografijom. Od 1973. svoje fotografije objavljuje u novinskom tisku. Prva je objavljena u „Ekspresu“, i to s hokejaške utakmice „Partizan – Crvena zvezda“. Najveći broj fotografija, više od dva desetljeća, objavio je u „Zvezdinoj reviji“. Bio je pasionirani navijač tog kluba. Za razliku od fotografa koji će se za samo jednu jedinu fotografiju studiozno pripremati, on će sam istaknuti kako mu je u fotografiji imperativ bio uhvatiti neponovljivi trenutak. Snimao je (i dalje snima) svakodnevicu i portrete/aktove. Objavljivao je fotografije i u „Ženi“, „Reporteru“, „Dugi“, „Startu“, „Erotskom dodiru“, „Eureki“, „Ilustrovanoj politici“... Godine 1995. u Centralnom klubu Vojske Jugoslavije (Beograd) priredio je retrospektivnu izložbu fotografija (Masal 1995: 17), a to mu je i jedina izložba u karijeri fotoamatera. U umirovljeničkim danima i dalje snima. Fotokroničar je beogradske Zetske ulice (u kojoj se rodio i u kojoj je dugo godina živio) i nudističke plaže Ada Ciganlija. Svojim objektivom je obišao mnoge nudističke plaže u ondašnjoj državi i otkrivao ljepotu golog tijela.²

Na licu mjesta u Veloj Luci 21.6.1978.

Bila je to već druga godina kako je u ljetnim mjesecima pratio svoju tadašnju vjerenicu, koja je dolazila zbog terapije u Zavodu za talasoterapiju „Kalos“. Dolazak u to mjesto zabilježio je filmskom kamerom i na nekoliko dijapozitiva. Naročito mu je bio zanimljiv motorni brod „Pirat“ zbog njegova

² Vidi: <https://www.facebook.com/vladimir.stanisicivla/>

historijata iz vremena II. svjetskog rata.³

U rano jutro 21.6.1978. vlasnica privatnog smještaja gdje su odsjeli upozorila ga je neka pomakne svojeg *stojadina* s obale jer nadire more. Pojurio je po auto, premjestio ga i izvadio fotografsku i filmsku opremu. Bio je to Asahi Pentax s kojim će zabilježiti negative, Olympus OM-1 (s kojim je snimao sportske utakmice) s dijapozitivima, ali i filmska kamera Canon 518 super 8. I potom je krenula njegova avantura uokolo luškog zaljeva i bilježenje nesvakidašnje nepogode. Kako se i vidi prema točno kronološki složenim negativima, krenuo je iz pravca Bada, najviše se zadržao u samom centru, na prostoru Lučice gdje je snimio i najefektnije snimke. Spuštao se u osekom ispražnjeni zaljev, penjao se na čamce i zgrade, pritom ozlijeđivši koljeno.⁴ U jednom trenutku u samom središtu mjesta je ostavio po strani Asahi Pentax (već poslije 26. negativa) i započeo snimati kolor-dijapozitive s Olympusom OM-1. S njim je zabilježio antologijske snimke zatočenih ljudi na sularu Tabain-Šantićeve kuće (Fotografija br. 7), slijevajuću bujicu uz spomenutu kuću Tabain-Šantić (Fotografija br. 9), nasukani kiosk Vjesnika (Fotografija br. 10) i slapove povlačećeg mora na obali (Fotografija br. 5). Te će dramatične trenutke mijena plime i oseke zabilježiti i filmskom kamerom. Poslije je produžio prema Kalima i „Kalosu“. Obišao je i uvalu Plitvine gdje su se bili sklonili brojni brodovi. Asahi Pentaxu će se vratiti tek po potpunom smirivanju mora i s njim zabilježiti scene raščišćavanja na obali.⁵

Život Stanišićevih foto i video zapisa

Na povratku u Beograd, Stanišić će u Beč poslati na razvijanje 8 mm filmsku vrpcu. U novinskoj kući „Politika“ razvit će dijapozitive, a sam će u svojem laboratoriju razviti snimljene negative. Sa svojim bratićem Branislavom Popovićem, novinarom i izvrsnim hokejašem Crvene zvezde, pripremit će novinski članak. Ponudili su ga najprije „Ilustrovanoj politici“,

³ HR-DADU-SCKL-692. Zbirka Vladimira Stanišića o plimnom valu u Veloj Luci 1978. 5. Vela Luka 1978.

⁴ Razgovor s Vladimirom Stanišićem, 14.1.2025.

⁵ Stanišić je od Mjesne zajednice Vela Luka dobio pisanu suglasnost za snimanje na svim lokacijama (Vučetić & Barčot 2008: 79).

a potom i zagrebačkom „Startu“ koji će ga objaviti 26.7.1978. Iako je to bio jedini tisak u kojem su Stanišićeve fotografije iz Vele Luke bile objavljene, njihov odjek je bio znatan s obzirom da se tada radilo o najutjecajnijem jugoslavenskom magazinu (pod uredničkom palicom Seada Saračevića). Kako će sam Stanišić poslije posvjedočiti, bio mu je to jedan od boljih honorara u fotografskoj karijeri.⁶

Za razliku od te 1978. kada se o plimnom valu u Veloj Luci pisalo praktički u svim jugoslavenskim dnevnicima, brojnim tjednicima i mjesečnicima, poslije zanimanje za foto materijal ovog prirodnog fenomena opada. I tako su Stanišićevi negativni na duže vrijeme ostali nedirnuti, pohranjeni u košuljicama. Kada „Slobodna Dalmacija“ bude 1995. podsjetila kako Vela Luka čeka „novi bijes mora“, priložit će fotografiju luškog fotoamatera Josipa Žuvele (Uzinić 1995: 6). Žuveline snimke, ukoričene u dva fotoalbuma, poklanjale su se i pojedincima na visokim političkim položajima (Barčot 2022: 83). No, u luškoj kolektivnoj memoriji nemalu ulogu je i dalje predstavljalo Stanišićevo foto svjedočanstvo u „Startu“, a čiji se izrezak mogao naći kod onih koji su skupljali različite tragove o povijesti svojeg mjesta.⁷ Činjenicu kako to zasigurno nisu jedine fotografije koje je Stanišić toga dana snimio, osvijestila je oceanografkinja i inicijatorica obilježavanja 30. godišnjice „plimnog vala“ u Veloj Luci dr.sc. Tamara Vučetić. Ona će uspostaviti kontakt sa Stanišićem i kao predsjednica Organizacijskog odbora međunarodnog znanstvenog simpozija o meteorološkim tsunamijima 9.2.2008. otkupiti u Beogradu fotografsko i filmsko gradivo o „plimnom valu“ sa svim pravima korištenja Općini Vela Luka.⁸ Te iste 2008. dio fotografskog gradiva je razvijen te su nastali pozitivni, a digitaliziran je i filmski zapis u Hrvatskoj kinoteci. Izrađeni pozitivni korišteni su kao slikovni prilog 2008. u publikaciji „Zapisi o plimnom valu u Veloj Luci 21.6.1978.“ (Vučetić & Barčot 2008.), koja je popratila organizaciju znanstvenog skupa o meteorološkim tsunamijima. U toj je publikaciji objavljen i prvi sumarni popis sadržaja zbirke (Isto: 79).

⁶ Razgovor s Vladimirom Stanišićem, 14.1.2025.

⁷ Članak Popovića i Stanišića sačuvan je i u Zbirci fotografija Josipa Žuvele (HR-DADU-SCKL-691).

⁸ Odlukom Poglavarstva Općine Vela Luka i refundacijom sredstava ovo će gradivo postati vlasništvom Općine Vela Luka (HR-DADU-SCKL-969. Vučetić Tamara. Organizacija simpozija o meteorološkim tsunamijima. Odluka Poglavarstva Općine Vela Luka o otkupu dokumentarnog materijala za potrebe simpozija 17.3.2008.)

Krajem 2009. u Arhivu Općine Vela Luka gradivo je kao pod cjelina pridruženo zbirki fragmenata – Osobe (Barčot 2011: 64). Poslije službene predaje arhivskog gradiva Općine Vela Luka 2013. novootvorenom Arhivskom sabirnom centru Korčula-Lastovo, došlo je do izdvajanja te cjeline kao samostalne tematske zbirke (Barčot 2013: 120).

U sređivanju se poštovao zatečeni prvobitni stvaratelj red, premda uspostavljeni niz kod dijapozitiva ima svojih nelogičnosti i čini se da ga stvaratelj nije precizno kronološki posložio. Kronološki red nije do kraja očit i zbog činjenice što je Stanišić koristio dva fotoaparata i filmsku kameru, te na taj način stvorio tri zasebne cjeline zapisa koje nije lako integrirati u zaokružen i jedinstven slijed, a što se nametalo u znanstvenoj obradi ovih podataka. Za razliku od dijapozitiva, negativni su nanizani po točnom redu, tj. tekućim oznakama na filmskoj vrpici. U sređivanju su uspostavljene sljedeće serije: 1. Negativi, 2. Dijapozitivi, 3. Pozitivi, 4. Filmski zapis, 5. Vela Luka 1978. i 6. Ostalo.

Negativi i dijapozitivi su digitalizirani 2023. i 2024., i to u rezoluciji 2400 dpi. U prosincu 2024. izrađen je analitički inventar zbirke.

Nesvakidašnje – o sadržaju zbirke

Upravo se tim pojmom može označiti cjelina Stanišićeve zbirke. Glavni motiv njegovih fotografija je more i njegovo poigravanje predmetima i ljudima. Nasukane barke na kopnu, poplavljene ulice, žardin u samom središtu mjesta koji je more opet nakratko vratilo u svoje okrilje.⁹ Ljudi su u početku isključivo statisti, nijemi, zatečeni, ali i znatiželjni promatrači. Stoje na ulici, na hotelskim terasama i u svojim čamcima, održavajući ih na površini. More ih podiže i spušta, tjera u trk, zadivljuje i plaši istovremeno. Poslije opet preuzimaju kontrolu nad svojim životima. Ekipe Civilne zaštite, svaka sa svojim zadatkom razmilile su se mjestom, ali ne samo oni. I tada je zajednička svijest ovog mjesta, čiji osnutak i značajan dio povijesti proizlazi prije svega iz individualiteta njegovih stanovnika, pokazala svoj vrhunac u angažmanu

⁹ Žardin je do nasipanja u 19. st. bio „Vela Lučica“, tj. morska uvala. Vidi popratni komentar Branka Žuvele Dode uz tekst Marina Žuvele Brbeta „Izgled Luke u prošlosti“ (Žuvela Brbe 2004: 132-133).

na terenu. Toliko da je Vela Luka te godine zaslužila ‚Sunčani sat‘ u anketi Radio Zagreba, a koji i danas stoji na južnom pročelju osnovnoškolske zgrade. ‚Najbolje‘ turističko mjesto (Vela Luka je ponijela takvu titulu samo tada, i nikad više!) te je 1978. izabrano po sasvim drugom kriteriju, po jedinstvenoj reakciji lokalne zajednice i iznimno brzom otklanjanju posljedica nepogode.

Sve je to Stanišić zabilježio svojim kamerama, na ukupno 81 crno-bijelom negativu, 92 kromogena dijapozitiva i na 8 mm filmskoj vrpici¹⁰ u trajanju od 10 minuta i 48 sekundi.¹¹ Uz naglašeni ‚staccato‘ prizora koji se brzo izmjenjuju na samom početku, poslije sa smirivanjem mora Stanišić bilježi serijale, fokusirajući se na određene motive. Jedan od takvih je odvlačenje potopljenog motornog broda ‚Proizd‘. Stanišić snima i niz drugih brodova (‚Žirje‘, ‚Plišivac‘, ‚Sv. Ante‘), a na posebnom nizu fotografija bilježi nasukani motorni brod ‚Pirat‘ u Bobovišćima.¹² Posebni serijal odnosi se na prostor Zavoda za talasoterapiju ‚Kalos‘ i Zdravstvene stanice u Kalima. Stanišić snima zatečenu štetu i akciju čišćenja. Izdvaja se i niz fotografija jedinice Civilne zaštite koja uklanja otpad ispred osnovnoškolske zgrade, naročito prizor starije žene u tradicionalnoj radnoj odjeći s maramom na glavi i lopatom u ruci (Fotografija br. 11). Zasebni portreti Lučana u vrtlogu tog dana su rijetki. U pravilu, ljudi u ovoj zbirci foto i video zapisa čine tek dio kulise.

Fotografije su svjedočanstvo jedinstvenog prirodnog fenomena, ali i ondašnje svakodnevice (fotografija naplavina - kućanskih aparata na sušenju, izloženih na obali; fotografija br. 12), života Vele Luke za vrijeme ljetne sezone, trgovačke i ugostiteljske infrastrukture (prodavaonice i slastičarna Hotelsko-trgovačkog poduzeća ‚Hum‘, slastičarna ‚Palma‘ obitelji Osmani i dr.) koja je bila uglavnom stacionirana na obali i pretrpjela veće štete. Dokumentirane su i ostale zgrade, javne i privatne, uglavnom u prvom redu

10 Na spomenutoj filmskoj vrpici zapis započinje s uvodnom špicom na kojoj se vidi se logo Kino kluba Doma JNA – Beograd. Na početku su snimljeni prizori dolaska u Velu Luku (natpisna tabla mjesta), na obalu, u hotel ‚Posejdon‘, a prije dramatičnog jutra 21.6.1978. Slijede prizori ‚plimnog vala‘ i na kraju raščišćavanja nakupljenog otpada.

11 Zbirku čine i dodatna četiri dijapozitiva na kojima je Stanišić zabilježio snimke Vele Luke nevezane uz navedeni meteorološki fenomen, vjerojatno neposredno prije (HR-DADU-SCKL-692. Zbirka Vladimira Stanišića o plimnom valu u Veloj Luci 1978. 5. Vela Luka 1978.)

12 ‚Pirat‘ je zabilježio i na dva posebna dijapozitiva snimljena prije ‚plimnog vala‘ i njegovog nasukavanja (HR-DADU-SCKL-692. Zbirka Vladimira Stanišića o plimnom valu u Veloj Luci 1978. 5. Vela Luka 1978., br. 2-3).

do obale. Značajno mjesto na fotografijama čini luška privatna ‚flota‘, tada još uvijek u znatnom omjeru drvena, kao i ona staklo-plastična ‚Grebenove‘ proizvodnje.

Iznimna važnost svjedočanstva fotoamatera profesionalnih dosega

Stanišićeve fotografije po svemu odskaču u kontekstu ostalih zapisa o ‚plimnom valu‘ u Veloj Luci 1978. O drugom autoru, lokalnom amateru Josipu Žuveli već se pisalo, ali i tom prigodom se ustvrdilo kako su jasno vidljive razlike u odnosu na Stanišićeve snimke (Barčot 2022: 83). Premda su Žuveline fotografije prenijeli i zagrebački ‚Vjesnik‘ i ‚Nedjeljna Dalmacija‘, a tog jutra je fotografirao i novinski dopisnik ‚Slobodne Dalmacije‘ Ivo Cetinić (Vučetić & Barčot 2008: 13, 25, 28)¹³, niz Stanišićevih fotografija je u punom smislu riječi antologijsko ostvarenje.

Vela Luka je tog dana imala puno sreće. Usprkos nemalnoj materijalnoj šteti nije izgubljen niti jedan život, i dan danas se taj događaj (u lokalnom govoru poznat kao ‚ščiga‘) pamti i čuva u lokalnoj zajednici gotovo poput obiteljske relikvije. U tom procesu kolektivnog sjećanja foto i video zapisi imaju dakako važnu ulogu. Sreća je bila i što se tog jutra na licu mjesta našao fotograf vičan reporterskom poslu, spreman uhvatiti se u koštac s neponovljivim prizorima. Ne samo uočiti motiv u općem metežu i jurnjavi, kadrirati ga i zanatski realizirati, ne samo dokumentirati ‚divljanje‘ prirode, već i prenijeti ekspresiju proživljenog trenutka.

Vjerojatno nisu to njegova ponajbolja ostvarenja. No, u čitavom stvaralaštvu Vladimira Stanišića, amatera fotografa koji je za sobom imao tek jednu izložbu i o kojemu nema zapisa u literaturi o fotografiji, ipak se izdvaja serijal fotografija o luškom meteotsunamiju kao posebnost. Jer postoje posebni, neplanirani životni trenuci u kojima postajemo svjesni naše

13 Nisu to bili jedini fotografi. Jedan od fotoamatera koji je zabilježio djelovanje ‚plimnog vala‘ u krugu ‚Kalosa‘ i u uvali Kale bio je tadašnji zaposlenik Zavoda za talasoterapiju Franko Mirošević Dubaj ‚Mico‘ (HR-DADU-SCKL-1002. Zbirka preslika. Velolučani Luka Favro i Sanjin Žuvela zabilježili su ovaj fenomen na 8 mm filmskoj vrpici (Vučetić & Barčot 2008: 79). Naknadno će u Velu Luku stići i fotograf Edo Pivčević te snimiti posljedice meteotsunamija, a njegove fotografije bit će objavljene u zagrebačkoj ‚Areni‘, sarajevskom ‚Svijetu‘ i beogradskoj ‚Politići‘ (Isto: 20, 38-39, 40-41).

minornosti na ovom svijetu, ali i velike ljepote. Takav trenutak bio je i u jutro 21.6.1978., a njegov važni svjedok Vladimir Stanišić.

I još nešto, nipošto manje važno. Iako je riječ o lokalnom događaju, on se izdvaja zbog svoje specifičnosti, istraženosti i odjeka u znanstvenoj zajednici. Upravo se u Veloj Luci 2008. organizirao prvi svjetski simpozij o meteorološkim tsunamijima, a podloga mu je bilo obilje sačuvanog dokumentacijskog materijala. U prvom redu fotografija i video zapisa, i to ponajviše Vladimira Stanišića. Da je tome tako, svjedoči i činjenica kako je za naslovnicu UNESCO-ve publikacije u kojoj Međuvladina oceanografska komisija daje definiciju meteorološkog tsunamija u svijetu, njegovog otkrivanja i službe upozorenja, odabrana upravo Stanišićeva fotografija (Meteorotsunamis 2025).

IZVORI

Državni arhiv u Dubrovniku – Arhivski sabirni centar Korčula-Lastovo
 HR-DADU-SCKL-691. Zbirka fotografija Josipa Žuvela
 HR-DADU-SCKL-692. Zbirka Vladimira Stanišića o plimnom valu u Veloj Luci 1978.
 HR-DADU-SCKL-969. Vučetić Tamara
 HR-DADU-SCKL-1002. Zbirka preslika

WEB IZVORI

Stanišić, Vladimir. (facebook stranica). URL: https://web.facebook.com/vladimir.stanisicivla/?locale=sr_RS&_rdc=1&_rdr#

LITERATURA

Barčot, T. (2011). „Arhiv Vele Luke – projekt sabiranja i obrade cjelokupne arhivske memorije na lokalnoj razini“. Arhivski vjesnik 54, str. 51-67.

Barčot, T. (2013). „Uz početak rada Arhivskog sabirnog centra Korčula-Lastovo“. Arhivski vjesnik 56, str. 95-122.

Barčot, T. (2022). „Zbirka fotografija Josipa Žuvela“. Vjesnik dalmatinskih arhiva 3, str. 74-97.

Masal, Lj. (1995). „Živi za jedan tren“. Politika ekspres (Beograd), 12. rujna, str. 17.

Meteorotsunamis: Definition, detection and alerting services investigation. Pariz: UNESCO, 2025.

Popović B. – Stanišić, V. (foto) (1978). „Veliki val u Veloj Luci“. Start (Zagreb), 26. srpnja, str. 26-28.

Uzinić, S. (1995). „Velu Luku čeka novi bijes mora“. Slobodna Dalmacija (Split), 31. srpnja, str. 6.

Vučetić, T. & Barčot, T. (2008). Zapisi o plimnom valu u Veloj Luci 21.6.1978. Vela Luka – Split: Općina Vela Luka i Institut za oceanografiju i ribarstvo

Žuvela Brbe, M. (2014). „Izgled Luke u prošlosti (2)“. Luško libro 12, str. 125-134.

SLIKOVNI PRILOG

*Prilog 1. Vladimir Stanišić na terenu 1977.
(<https://www.facebook.com/vladimir.stanisiccvla/>)*

Prilog 2. Press iskaznica sa Svjetskog prvenstva u hokeju na ledu (Grupa B), 1978. (<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1332261147211898&set=a.309950619442961>)

*Prilog 3. Poplavljena Lučica – Perica Joković Lotre u trku, c/b negativ
(HR-DADU-SCKL-692.1.11.)*

Prilog 4. Oseka u zaljevu, c/b negativ (HR-DADU-SCKL-692.1.24.)

Prilog 5. Oseka u Mandraču sa slapom, c/b negativ (HR-DADU-SCKL-692.1.25.)

Prilog 6. Poplavljena Lučica (VIII). Na čamcu stoji Perica Marinović Mić, kromogeni dijapozitiv (HR-DADU-SCKL-692.2.11.).

Prilog 7. Na sularu kuće Tabain Šantić, kromogeni dijapozitiv (HR-DADU-SCKL-692.2.14.)

Prilog 8. Zatečeni svjedok. Zoran Mirošević Keke, kromogeni dijapozitiv (HR-DADU-SCKL-692.15.)

Prilog 9. More se povlači (III). Nikola Mici Tabain Šantić na sularu, kromogeni dijapozitiv (HR-DADU-SCKL-692.2.21.)

Prilog 10. Nasukani kiosk. Branko Đuderija pred mesnicom, kromogeni dijapozitiv (HR-DADU-SCKL-692.2.24.)

Prilog 11. Raščišćavanje naplavina pred osnovnoškolskom zgradom. Nepoznata aktivistica Civilne zaštite, c/b negativ (HR-DADU-SCKL-692.1.55.)

Prilog 12. Naplavine u Kalima, c/b negativ (HR-DADU-SCKL-692.1.67.)

An Anthological Testimony of the Meteorological Tsunami in Vela Luka, 1978

On the Collection of Photo and Video Records and Their Author,
Vladimir Stanišić

ABSTRACT

This text describes the Vladimir Stanišić Collection on the “tidal wave” in Vela Luka on June 21, 1978, preserved in the Korčula–Lastovo Archive Collection Center. Alongside biographical information about the creator of these records, the Belgrade photographer Vladimir Stanišić, the text discusses the circumstances of filming on that day, as well as the history of the collection, its organization, and digitization. It concludes that the collection represents an exceptional testimony to an extraordinary event within a broader context, both in terms of its documentary significance and its professional achievements in photography.

KEYWORDS: *Vladimir Stanišić, photography, film, Vela Luka, meteotsunami, June 21, 1978.*